

Landskap: *Skåne*Upptecknat av: *Dora Karlberg*

Härad:

Adress: *Embryoplatsen 2, Hålsingborg*Socken: *Lund*Berättat av: *Densamma*Uppteckningsår: *1946*Född år *1881* i *Chicago, Ill. U.S.A.**En skämt med en bagare som fylldes av. s. 1-3.**Minne från upptecknarens barndom. s. 3-8.*

"Ett födelsedagsminne."

Da jag var barn bodde vi många år i hembu-
set Brantager - Nygatan i Lund.

Därifrån har jag följande födelsedagsmin-
ne. Vår vattid lagade Lars Bengtsson
fyllde vi. För oss några andra hade kom-
mit öfverens att skänka ritligt med
"födelsedagskärnet". Denne hade ett lunt-
ställe stark utsläp. Han, med hästar
kor och andra husdjur.

Man hade länge slagit sina "klotkär-
ur idrop" och dyftat problemet.

Plutligen visste man hur det skulle gå
till. Just i den övern var dagen av
korva som skulle kalva och agären
var lite orolig för saken, för de var en
värdefulla djur.

Nåja födelsedagen kom och gästerna

M. 9917:2.

2/

sutto kände kring kaffebudet och gläd-
jen stod högt i tak, som alltid på detta
gästvänliga ställe.

Da' plötsligt kom en springpojke in-
sande och ropade "med andra i kalsen"
"Bengssén, — Bengssén" skämma sej
o kom, för poen var kalvad och fått
båda kalvar."

Fästräckt spång, födelsedagskännet i syn
och stekt, jag tror "du e galen gråg", jag kom
ju därifrån för en timmes tid sen och
da' va allra bra. Han ryckte till rejält
hatt och for på dörren. Utkommen i
affären, vilken han skulle passera,
härstannade han emellertid, för där
stödda mot disken stod han och
hennes båda kalvar. Det var ett eller

M. 9917:3.

3/
rättare tre boken i form av en bok och
två beboar. Kanstet inte riktigt i in-
tellig stödet, men inte långt ifrån.
Jag vill bara att där blev skratt.

"Gubbarna", vilka väl föresten inte var
så "publiketiga" slog sig på benen och
skratta så tjärna namn.

Det den saken skrattades och skratta-
des det i långa tider.

"Ännu ett födelsedagsminne!"

Som liten hade jag haft kängor, höga och
fina, men nu gick jag i skolan och hade
bara vanliga singla låga skor. Många
av mina kamrater hade kängor, som
väckte västan sånda syn till kamrarna
satt va jag tyckte de var fina och vad
jag avundades dem. Jag bad så mycket

4/

M. 9917: 4.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

om att få ett par, men blev avvisad med
att jag inte hade råd för de var så dyra.
På en dag kom en god vän och hälsade
på; han var stamare och badde på
landet. Han brukade sy för till och
med skulle jag passa på att fråga, vad
ett par kringor kunde kosta.
"Ja du min tös de dyra kringor^{du} du
kostar minst fem⁴ fem kronor
ja de var mycket pengar, naturligtvis
kunde jag inte tänka på att få ett
par då de var så dyra. Det var bara
rika människor som hade råd till
sådant och vi var inte rika.
På så här stamaren: Jag ska
just sy ett par kringor till en liten tös
som snart fyller åt; de ska du få."

5/

M. 9917:5

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

va. Jag kan föresten få ha maten på de
ni e nog lika stora och han ska ju inte
veta reda på de, för han ska ha dem i
present. De färdiga de e så snart att inte
alls ha något mat och gå efter så de
va riktigt bra att jag kan att tänka
på de: "Riten och dim som jag var
jag inget matvärdigt där, bara det var
ju riktigt och jag var rejil även med det.
Nåja "Kängarna", "högt med många män-
ga "knappar" blev i sinom tid färdiga
och sitt lifte hade "fabrik" "stämme-
ren" inte glänt. En dag när han så
där "händelsevis" att skulle in te han
tag han dem med och jag fick geva
dem. Jag fick t.a.m. gå omkring på gator
et med dem och jag försökte nog att

M. 9917:6.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

6/ inbilla mig att de var minna.

Far lovade att om han fick nåt om ett
par år skulle jag få ett par och jag var
nöjd med det löftet.

På en dag kom jag upp till morfar, de
hade flyttat in till stan och bodde i den
nya hus som vi. I deras garderob fann
jag ett paket och nyfiken som jag var
kunde jag inte motstå frestelsen, jag
måste se vad det innehöll men jag
vågade inte låta mormor eller morfar
veta om det, på det fick va till en annan
dag. Nåja den där kom tillfallet
och "under även alla under" det var de
fina kläderna. Men varför låg de här
i denna garderob? Jag började stava
och lägga ihop och kom till den slut-

7/
satsen att morfar nog skulle ge mej dem
i födelsedagspresent. Jag stred med mig
hjärn jag tror en hel dag, men sen kunde
jag inte längre, jag måste ta av de
får mor. "Jo de va trevligt så här här
morfar inte kunnat grämma dem
bättre." De e' för som ska ge dej dem in-
te morfar. Du måste bara att bli rö-
rastad när du får dem annars bli
då får ledren, och de vill du väl inte
vara som i så smalt mat dej.

Helt i livet ville jag gå hälsan led-
sen här som var världens "bästa styr-
far." Det var inte långt till födelse-
dagen, bara några dagar som väl var,
men hur jag fick dem att gå, "ja det
är en gåta". Heltigen var så det den